

רע"פ 7487/18 - איוס אטיאס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7487/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: איוס אטיאס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע בע"פ 7699-07-18 מיום 17.10.2018 שניתן על ידי השופטים י' רז-לוי, י' עדן ו-ג' שלו

בשם המבקש: עו"ד רחמים עזריה

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' רז-לוי, י' עדן ו-ג' שלו) בע"פ 7699-07-18 מיום 17.10.2018, במסגרתו התקבל בחלקו ערעורו של המבקש על חומרת העונש אשר הושת עליו בגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט הבכיר ג' אמוראי) בת"פ 1896-09 מיום 27.6.2018.
2. ביום 10.1.2018 הרשיע בית משפט השלום בבאר שבע את המבקש לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק); מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(1) ו-117(ב)(3) לחוק; והכנת פנקסי חשבונות כוזבים בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(6) ו-117(ב)(3) לחוק.
3. מעובדות כתב האישום עולה כי בין השנים 2000-2002, המבקש ניכה תשומות מס עבור החברה אותה

ניהל באמצעות 98 חשבונות מס פיקטיביות אשר הוצאו בשם מספר עוסקים שלא כדין ומבלי שבוצעה עסקה בפועל. ערכן הכולל של החשבונות עומד על למעלה מ-60 מיליון ש"ח, וסך המס הגלום בהן עומד על 8,758,008 ש"ח.

4. בגזר דינו, הדגיש בית משפט השלום את חומרתן של עבירות המס ואת הפגיעה שנגרמה כתוצאה ממעשי המבקש בקופת המדינה ובערך השוויון בין אזרחים הנדרשים לשלם מס; בחן את מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות בהן הורשע המבקש; וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש נע בין 4 ל-6 שנות מאסר בפועל וענישה נלווית.

בית המשפט שקל לקולא את העובדה כי חלפו כ-16 שנים ממועד סיום ביצוע העבירות ועד להכרעת הדין בשל התנהלות הצדדים וחילופי מותבים בבית המשפט שדנו בתיק; את היעדרו של רישום פלילי לחובת המבקש; ואת מצבו הכלכלי של המבקש. מנגד, נשקלה לחומרא העובדה כי המבקש לא סילק את מחדלו ולא שילם את חובותיו לרשויות המס.

לאור שיקולים אלה גזר בית משפט השלום על המבקש 50 חודשי מאסר בפועל; 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות מס לפי סעיף 117(ב) לחוק; וקנס כספי על סך 750,000 ש"ח או 12 חודשי מאסר תמורתו, והטיל עליו התחייבות על סך 100,000 ש"ח להימנע מלעבור את העבירות בהן הורשע פעם נוספת למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

5. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל חומרת גזר הדין בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אך חזר בו מערעורו על הכרעת הדין בדיון בפני בית המשפט.

בערעורו על גזר הדין טען המבקש כי ראוי להשוות את העונש בגין מעשיו לזה שהושת על בעל השליטה בחברה אותה ניהל, אשר הורשע במסירת ידיעה לא נכונה לרשויות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק, כאשר דיווח כי ניהל את החברה אף שהמבקש הוא שניהל אותה, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

עוד נטען כי יש להקל בעונשו של המבקש לאור הזמן הרב שחלף מאז ביצוע מעשיו ועד לגזר הדין בעניינו. זאת, בין היתר מאחר שבמועד ביצוע העבירות הענישה עליהן הייתה מקלה מזו אשר נהוגה כיום. כמו כן, לטענת המבקש בית משפט השלום לא העניק משקל מתאים לנסיבותיו האישיות ולכך שנטל אחריות על מעשיו.

בית המשפט המחוזי קיבל בחלקו את הערעור על חומרת העונש והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 42 חודשים, בעוד יתר רכיבי העונש נותרו על כנם. זאת, בציינו כי "לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן הרב שחלקו נופל גם לפתחו של בית המשפט ולא רק לפתחו של המערער".

6. על אף ההקלה בעונשו, המבקש הגיש בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש שנגזר עליו, בגדרה חוזר על טענותיו בערעור.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים שבהם הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נסיבות המקרה מעוררות שיקולי צדק ייחודיים. יתרה מזאת, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת.

המקרה שלפניי אינו נמנה על אותם מקרים חריגים. המבקש שב ומעלה את טענותיו כפי שהוצגו בפני שתי הערכאות הקודמות, ומשכך נראה כי הבקשה מהווה ניסיון נוסף ל"מקצה שיפורים".

אף לגופו של עניין, לא ניתן להקל בחומרת מעשיו של המבקש, אשר נהג להונות את רשויות המס לתקופת זמן ארוכה תוך שימוש בקרוב למאה חשבונות פיקטיביות אשר הצטברו לסכומים גבוהים במיוחד. בנסיבות אלה, ובהתחשב בהקלה בעונשו בבית המשפט המחוזי אשר נתן דעתו לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירות עד למתן גזר הדין, עונשו של המבקש אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת ואף לא מזו שהייתה נהוגה בתקופות זמן קרובות יותר למועד ביצוע העבירות.

8. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התשע"ט (4.11.2018).

שׁוֹפֵט